

Bakenessergracht 36

De Witte Hondt

Haarlem heeft naast de rivier het Spaarne nog een aantal grachten. Tot medio 19de eeuw waren dat er nog veel meer. Het grootste deel is toen gedempt omdat door de drooglegging van de Haarlemmermeer er geen doorstroming van het water meer was. Het stilstaande water in de grachten vervuilde door het afval en in de zomer ging dat verschrikkelijk stinken. Demping zag men als de oplossing; zo is Haarlem rond het centrum aan een aantal brede straten gekomen, zoals de Gedempte Oude Gracht, de Raaks, de Gedempte Raamgracht en de Wilhelminastraat.

De Bakenessergracht is als een wonder in de 19de eeuw aan dempingswoede ontsnapt. Dit wonder herhaalde zich in de jaren dertig van de vorige eeuw. De Bakenessergracht (onze oudste meest authentieke stadsgracht) zag er eerlijk gezegd toen niet uit met roestige schuiten, stinkend water en ratten tussen het afval. Er waren voor- en tegenstanders van demping. De kranten stonden bol van de ingezonden stukken. In die tijd schreven ook de student Harry Prenen en zijn vriend Godfried Bomans op duur briefpapier met gedrukt hoofd een ingezonden brief tegen de demping. Om het nog voorname te maken ondertekenden zij namens de "Rijnlandsche Academie". Of het heeft bijgedragen aan

het behoud van de Bakenessergracht is niet bekend, maar het "Mooiste plekje van Haarlem" was gered!! Bij latere besprekingen in de gemeenteraad met betrekking tot de gracht werd de brief van "Rijnlandsche Academie" nog geregeld genoemd.

In "Het huis met de trap", zoals de woning op nummer 36 ook wel werd genoemd is op een ongebruikelijke plaats een gevelsteen opgenomen, namelijk bij de treden van de buitentrap. Je ziet hier een kleine steen met een afbeelding van een witte hond.

Ten overvloede staat dat ook op de steen met de toevoeging van een jaartal: "De Witte Hondt 1863". De steen zat hier ineens en zeker niet vanaf 1863.

De steen is van gebakken klei en beschilderd. Wie, wanneer en waarom de steen is geplaatst is onbekend. Je kunt daar dus rustig over filosoferen. Opvallend aan de afbeelding is dat de

hond in zijn linker voorpoot een schrijfveer heeft welke hij in een inktpot stopt. Als je dan weet dat hier in de periode dat de steen moet zijn geplaatst een agentschap van tekenaar(s) zat, kan dat wellicht een goede hint zijn.